

3. הגיבורים הצעירים

בפתח

שכבה צעירה

הרציונאל

בתחילת הלימוד על מידת הגבורה חשוב להפגיש את התלמידים עם סיפור של גבורה שהדמות המרכזית בו היא ילד. הרעיון הוא לעורר אצל התלמידים תחושת הזדהות ורצון להיות גיבור. גבורת ילדים מלווה את מורשתו של עם ישראל לאורך ההיסטוריה, מרבקה השואבת מים לגמלים, דרך חנה ושבעת בניה, גבורת הילדים בזמן השואה ועוד.

הסיפור בו בחרנו לעסוק מספר את סיפורו של ניסים גיני, ילד בן 9.5 שנלחם במלחמת העצמאות ונהרג בקרב האחרון על הגנת הרובע היהודי.

אנו נעסוק בילד ניסים ובאחיו חיה ונתן, שאף הם היו ילדים בזמן המלחמה. נדגיש את המאפיינים שיכולים להיות משותפים לכל ילד באשר הוא כך שהתלמידים יוכלו להתחבר אליהם. מהסיפור ומתחושת ההזדהות התלמידים יבינו את הכוח שקיים בהם לנהוג בגבורה למרות היותם ילדים. התלמידים כמובן לא אמורים להיות בסיטואציה בה התרחש מעשה הגבורה של ניסים אך הם אמורים לשאוב ממנו כוחות של גבורה, ולהביא לידי ביטוי את הכוחות האלו בדרכים המתאימות לגילם ולמציאות בה הם חיים. בנוסף אנו רוצים לחנך אותם למסירות ולגבורה אותן יוכלו להמשיך להוציא לפועל בהמשך חייהם בהתאם לגילם ולהתפתחותם.

המטרות:

- התלמידים יחושו הזדהות עם סיפור גבורה של ילד.
- התלמידים יבינו שיש להם כוחות רבים, והם יכולים לגלות גבורה גדולה.
- התלמידים ישאפו ליישם את כוחות הגבורה שלהם בחיי היומיום.

ההכנות הנדרשות:

- יש להכין את חלקי הסיפור (מופיע בנספח 1) להקראה בכיתה.
- יש להכין את דפי המשימה בקבוצות (נספח 1) עבור הקבוצות.
- יש להביא דפי A4 ריקים כמספר תלמידי הכיתה.
- יש להביא כ-10 שמיניות בריסטול צבעוניות.
- יש לצלם את המשימה "למדתי מילדי משפחת גיני" (נספח 3) כמספר תלמידי הכיתה.

מבנה השיעור:

- פתיחה: סיפורו של ניסים גיני (מליאה)
- שלב א': לומדים מניסים גיני (מליאה)
- שלב ב': זוכרים את ניסים גיני (קבוצות)

בע"ה
גבורה, שכבה צעירה
שיעור 3, בפתח, הגיבורים הצעירים
מפתח הלב מתוך אמונה, המנהל לחינוך דתי

- סיכום: גבורת החיילים הצעירים ואני (עבודה יחידנית)

מהלך השיעור:

פתיחה: סיפורו של ניסים גיני (מליאה)

- נאמר לתלמידים: היום נלמד על ילדים גיבורים שהתגייסו לצבא ההגנה לישראל ונלחמו במלחמת השחרור. נלמד גם על ניסים, ילד בן תשע וחצי שנלחם ונהרג בזמן הקרב.
- נספר את סיפורו של ניסים גיני בעזרת ארבעת הכרטיסיות (מופיע בנספח 1 קבוצה א').

שלב א': לומדים מניסים גיני (מליאה)

- נכתוב כותרות על הלוח: בצד הימני של הלוח הכותרת תהיה "מעשי הגבורה של הילדים הלוחמים", בצד שמאל הכותרת תהיה "מה אנחנו לומדים?"
- ננהל דיון עם התלמידים (כיוונים לתשובות בסוגריים):
 - מה מיוחד במעשה של ניסים גיני? (הוא נלחם למרות היותו ילד, הוא ויתר על האוכל, הוא לא נרדם בשמירה למרות שלא ישן תקופה ארוכה, הוא תפקד למרות הסכנה, התגבר על הפחד וכו')
 - מה אנו לומדים ממעשים מיוחדים אלו? (להתגבר על החששות והפחדים, להיות אמיצים, לדעת לוותר, לא להתבכין וכו')
 - מהם לדעתכם התכונות והמידות של כל אחד מהחיילים האמיצים? ומה לומדים מכך? (התכונות – אומץ, חריצות, זריזות, התגברות על הפחד. לומדים מכך – להיות אמיצים, להיות חרוצים, להתגבר על הפחד).
 - מה נוכל לעשות לזכרו של ניסים גיני? מה נוכל ללמוד מהמעשים שלו ובכך לזכור אותו? (ללמוד ממנו ומהתנהגותו - לתקן את המעשים שלנו, ללמד אחרים את הסיפור של ניסים גיני, לעשות תערוכה שממנה אפשר יהיה ללמוד ממנו)
- נסכם על הלוח את התשובות בזמן שהתלמידים עונים אותן. את התשובות שמנוסחות בלשון עבר ומתארות את המעשה נכתוב בצד הימני של הלוח ואת התשובות שמנוסחות בלשון הווה או עתיד נכתוב בצד השמאלי של הלוח (אין בעיה בכך שתהיה כפילות בין הדברים).

שלב ב': זוכרים את ניסים גיני (קבוצות)

- נחלק את הכיתה לארבע קבוצות. ונעמיד לרשותן דפי A4, שמיניות בריסטול צבעוניות (לא שחורות) וטושים.
- נסביר: כל קבוצה עוסקת בפעילות הקשורה למעשי הגבורה של הלוחמים הצעירים (נספח 1). בסיום הפעילות מוצגים תוצרים בפני הכיתה.
- נבנה מכל התוצרים שנעשו בקבוצות "פינת גבורה" תחת הכותרת "זוכרים את ניסים גיני".

סיכום: גבורת החיילים הצעירים ואני (עבודה יחידנית)

בע"ה
גבורה, שכבה צעירה
שיעור 3, בפתח, הגיבורים הצעירים
מפתח הלב מתוך אמונה, המנהל לחינוך דתי

- נבקש מהתלמידים לבחור באחד ממעשיו של ניסים או של אחיו ולקחת אותו לחייו הפרטיים. רעיונות לדברים אותם ניתן לקחת: התגברות על קושי, פעילות בזריזות, התנהגות של גבורה, שליטה ואיפוק, מסירות, השקעה, חריצות וכו'.
- נסביר לתלמידים שמעשים אלו יעזרו לנו לזכור את ניסים גיני וגבורתו.

נספח 1: דף משימה לקבוצות

קבוצה א

מְכִינִים אֶת הַסְּפּוֹר שֶׁל נָסִים גִּינִי:

◇ לְפָנֶיכֶם חֲלָקֵי הַסְּפּוֹר וְהַמּוֹנּוֹת.

◇ הִתְאַמְדוּ אֶת הַתּוֹמוֹנוֹת לְחֲלָקֵי הַסְּפּוֹר, הַדְּבִיקוּ עַל שְׁמֵינִיּוֹת בְּרִיסְטוֹל צִבְעוֹנִיּוֹת (לֹא נִשְׁחָר, הַמְטָרָה אֵינָה פּוֹנֶת אֶבֶל) וְקִשְׁטוּ אֶת שְׁמֵינִית הַבְּרִיסְטוֹל.

נסים התצפיתן

חשוב מאד הִיָּה לצפות כָּל הָעֵת על עֲמֻדֹת הַחִילִים הַיִּרְדָּנִים. הַיִּרְדָּנִים הִסְתַּתְּרוּ בְּעֲמֻדֹת שְׁצָפוּ עַל הָרִבֶּעַ הַיְּהוּדִי וְנָסוּ לְצִלָּהּ וּלְפִגְעַת בְּכָל מִי שֶׁהָיָה עוֹבֵר בְּרָחוּב. הֵם גַּם הִתְכַּוְּנוּ לְפָרֹץ וּלְתַקֵּף אֶת הָרִבֶּעַ וְהָיָה חָשׁוּב לִזְהוּת כָּל תְּנוּעָה חֲשׂוּדָה שְׁלָהֶם. נָסִים הִתְנַדְּבָה לְהִיּוֹת תַּצְפִּיתָן וּלְמַרּוֹת שֶׁהָיָה רַק בֵּין 9 וְחֻצֵי הַתְּגִיִּס אֶל בֵּין הַלּוֹחָמִים. הַמְּשִׁימָה אוֹתָהּ קִבֵּל נָסִים הָיְתָה לְשֹׁמֵר בְּעֲמֻדַת תַּצְפִּית שֶׁהָיְתָה בְּגֵג הַבַּיִת שֶׁל מִשְׁפַּחְתּוֹ. בְּמִשְׁוֹ שְׁעוֹת רַבּוֹת הָיָה נָסִים עוֹמֵד עַל מִשְׁמָרְתּוֹ, צוֹפֶה אֶל עֲמֻדֹת הַיִּרְדָּנִים וּמַחֲפֵשׁ כָּל תְּנוּעָה חֲשׂוּדָה. הַקְּרָבוֹת הָיוּ קָשִׁים מְאֹד, הַיִּרְדָּנִים צָלְפוּ וְהִפְצִיצוּ לִלְאֵי הָרָף וְהִתְכַּוְּנוּ לְתַקֵּף וּלְכַבֵּשׁ אֶת הָרִבֶּעַ הַיְּהוּדִי. בְּאוֹתָם יָמִים עָמַד נָסִים עַל מִשְׁמָרְתּוֹ כִּמְעַט לִלְאֵי הַפְּסָקָה, הוּא הִתְגַּבֵּר עַל הַפְּחָד וְלֹא נִכְנַע לְעֵיפוֹת וְהַמְּשִׁיף לְהַעֲבִיר אֶת הַיָּדִיעוֹת הַחֲשׂוּבוֹת לַמַּפְקָדִים שָׁלוֹ.

הָיָה זֶה בַּיּוֹם חֲמִישִׁי לְאַחַר יוֹתֵר מִשְׁבּוּעַ שֶׁל הַתְּקָפָה קָשָׁה. נָסִים זָהָה מְכוּוֹן הָאוֹיֵב תְּנוּעָה חֲשׂוּדָה. הוּא הָרִים אֶת רֹאשׁוֹ כְּדִי לְרַאוֹת טוֹב יוֹתֵר מָה עוֹשִׂים הַחִילִים הַיִּרְדָּנִים וְאֵז פָּגַע בְּעֲמֻדָה כְּדוֹר שִׁיָּרָה צִלָּהּ. הַכְּדוֹר פָּגַע בְּרֹאשׁוֹ שֶׁל נָסִים שֶׁנִּפְצַע קָשָׁה מְאֹד. נִסְיוֹנוֹת הָרוֹפְאִים לְהַצִּילוֹ לֹא הִצְלִיחוּ וְנָסִים נִפְטַר מִפְּצִיעָתּוֹ.

לְמַחֲרַת הַיּוֹם הַבִּינּוּ הַחִילִים הַיִּשְׂרָאֵלִים וְתוֹשְׁבֵי הָרִבֶּעַ הַיְּהוּדִי שֶׁלֹּא יִצְלִיחוּ יוֹתֵר לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד מוֹל הַהִתְקָפָה שֶׁל הַיִּרְדָּנִים וְהֵם הִנִּיפוּ דָּגָל לָבָן וְנִכְנְעוּ. הַיִּרְדָּנִים הָעֲבִירוּ אֶת הַנָּשִׁים, הַזְּקֵנִים וְהַיְּלָדִים לְאֶזוֹר בּוֹ שָׁלְטוּ הַיְּהוּדִים וְאֶת הַחִילִים הַיִּשְׂרָאֵלִים שֶׁנִּשְׁאַרוּ לְקַחוּ בְּשִׁבִּי.

19 שָׁנָה לְאַחַר מָכֹן חֲזָר צָבָא הַהִגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל וְשִׁחַרְר אֶת הָרִבֶּעַ הַיְּהוּדִי.

נָסִים גִּינִי הִפָּר כַּחֲלֵי הַצָּעִיר בְּיוֹתֵר בְּצָבָא הַהִגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל שֶׁנִּהְרָג בְּקָרֵב.

משפחת גיני

משפחתו של נסים גיני התגוררה ברבע היהודי בירושלים. היתה זה לפני שקמה מדינת ישראל, בתקופה בה שלטו הבריטים בארץ. החיים ברבע היהודי לא היו קלים, תושבי הרבע סבלו מעוני, ממחלות ומהתנכליות של שכניהם הערבים ברבע.

שש נפשות היו במשפחת גיני. האב יצחק, האם מרים (שהיתה עוורת), האחות הבכורה חיה, בת 14, האח השני נתן, בן 12, נסים בן ה-9 וחצי והאח הצעיר אריה בן 8.

בשנת 1947 החלט שהבריטים יעזבו את ארץ ישראל ובארץ תוקם מדינה יהודית. הערבים לא קבלו את ההחלטה ופתחו במלחמה נגד היהודים בארץ. אחד המקומות הקשים ביותר במלחמה זו היה הרבע היהודי בירושלים. אל הערבים במקום הצטרף הצבא של ממלכת ירדן ששמו היה הלגיון הירדני והקרבות היו קשים מאוד. הלגיון הירדני התקיר את הרבע היהודי בפצצות וביריות. צלפים ירדנים פגעו בכל מי שהסתובב ברחובות ולא היתה אפשרות להכנס או לצאת מהרבע היהודי ולהביא מזון, תרופות ותחבשות וציוד ללוחמים. אביו של נסים נאלץ להשאיר מחוץ לרבע היהודי בגלל שהיה חייב להשאיר במאפיה בה עבד כדי שיוכלו להכין לחם לכל תושבי ירושלים. האם וארבעת הילדים נשארו לבדם בביתם. במשך חצי שנה התנהלו קרבות קשים ולוחמי הרבע עמדו בהם בגבורה למרות המצור הקשה והפצועים וההרוגים הרבים שנפגעו בקרב.

בגלל הקרבות הקשים והמחסור בחיילים כל מי שהיה יכול התגייס למלחמה, גם זקנים וילדים. כך התגייסו לצבא שלשת החיילים הצעירים, הילדים הגדולים במשפחת גיני: חיה, נתן ואפלו נסים. רק האח הצעיר נשאיר בבית עם האם מרים שדאגה מאוד לילדיה החיילים.

חֵיהַ הַחוֹבֶשֶׁת

יְלָדִים רַבִּים הִתְנַדְּבוּ לְסִיעַ בַּמִּלְחָמָה לְהִגָּנָה עַל הָרִבֵּעַ הַיהוּדִי. כָּל אֶחָד הִתְגַּיֵּס לְתַפְקִיד אוֹתוֹ יָכַל הֵיָה לְבַצֵּעַ עַל פִּי כְּשׁוֹרָיו. אַחֲוֹת הַבְּכוֹרָה שֶׁל נָסִים, חֵיהַ, שֶׁהִיָּתָה בֵּת 14, הִתְנַדְּבָה לְשִׁמֵּשׁ כְּאַחֲוֹת וְטַפָּלָה בַּפְּצוּעִים הָרַבִּים שֶׁנִּפְגְּעוּ בַּקָּרָב.

חֵישׁ מִהֵר לַמָּדָה אֶת מְלֶאכֶת הַחֲבִישָׁה וְהַפְּצוּעִים שֶׁהָיוּ מְגִיעִים לַמְּרַפָּאָה הָיוּ מְקַבְּלִים מִמֶּנָּה טְפוֹל מְסוּר. הִיא הִיָּתָה שׁוֹטֶפֶת אֶת פְּצָעֵיהֶם, חוֹבֶשֶׁת אוֹתָם, נוֹתֶנֶת תְּרוּפּוֹת לְפִי הַצּוּרָה וְהַעֲקָר מְעוֹדֶדֶת וּמְשִׁמַּחַת אֶת הַחֲיָלִים עַל מְנַת שִׁיבְרִיאָו וַיּוֹכְלוּ לַחֲזֹר בַּחֲזָרָה לַקָּרָב. הָעֲבוּדָה בַּמְּרַפָּאָה לֹא הִיָּתָה קִלָּה. הַפְּצוּעִים הָיוּ רַבִּים וּמִסְפָּר הָאַחֲוִיּוֹת וְהָרוֹפְאִים קָטָן מְאֹד. חֵיהַ הִיָּתָה מְטַפֶּלֶת בָּהֶם בַּחֲרִיצוֹת, חוֹבֶשֶׁת וּמְטַפֶּלֶת בְּאֶחָד וּמִיד עוֹבְרֶת לְטַפֵּל בַּחֲבֵירוֹ. הַמְּחִסּוֹר בַּתְּרוּפּוֹת וּבַחֲמָרֵי הַחֲבִישָׁה הָיָה גָדוֹל וְהַפְּצוּעִים קָל הָיוּ נֶאֱלָצִים לְהִסְתַּפֵּק בְּעִידוּד וּבַחֲיוֹן בְּמָקוֹם הַטְּפוֹל הָרְפוּאִי לוֹ הָיוּ זְקוּקִים. בְּכָל זֹאת חֵיהַ לֹא הִיָּתָה מְתִיאֶשֶׁת, הִיא עֲבָדָה כְּמַעֲט לֵלֹא הַפְּסָקָה עַד כִּדִּי כֹּף שֶׁהָאַחֲוִיּוֹת הַמְּבַגְרוֹת הִתְפַּלְּאוּ עַל גְּבוּרָתָהּ שֶׁל הָאַחֲוֹת הַצְּעִירָה. בְּשָׁעוֹת הַמְּנוּחָה הַמְּעֻטּוֹת שֶׁנִּשְׁאַרוּ לָהּ הִיָּתָה מְגִיעָה לְבֵיתָה וְשׁוֹאֶלֶת אֶת אִמָּהּ אִם הִיא צָרִיכָה עֲזָרָה. "אִמָּה" הִיָּתָה אוֹמֶרֶת: "אֶת עֲבֹדָתְךָ כָּל הַיּוֹם בְּבֵית. אוֹלִי תִלְכִּי קֹצֶת לָנוּחַ וְאֲנִי אֲמַלֵּא אֶת מְקוֹמָךְ?" הִיא עוֹדָדָה אֶת אַחֲיָהּ הַצְּעִירִים וְחִזְקָה אוֹתָם.

נתן הקָשֶׁר

נתן שִׁכְבֵּר הָיָה בֶּן 12 הַתְּגִיס אָף הוּא לְכַחוֹת הַלוֹחָמִים. תִּפְקִידוֹ שֶׁל נָתָן הָיָה לִהְיוֹת קָשֶׁר. מְכַשִּׁירֵי קָשֶׁר כְּמַעֲט שֶׁלֹּא הָיוּ לַחֲיָלִים וְכֹאשֶׁר הָיוּ צָרִיכִים לְקַבֵּל אוֹ לְמַסֵּר הוֹדָעוֹת וְצִיּוֹד לְחִימָה הָיוּ עוֹשִׂים זֹאת בְּעֶזְרַת קִשְׁרִים. יְתֵרוֹן מִיַּחַד הָיָה לִילָדִים בְּכֹף שֶׁהָיוּ זְרִיזִים וְהִכִּירוּ הֵיטֵב אֶת כָּל הָרְחוּבוֹת וְהַסְמָטָאוֹת בָּרָבֶע. הִילָדִים עָבְרוּ בְּמַהֲירוֹת מַעֲמָדָה לְעַמָּדָה, וְהִעֲבִירוּ הוֹדָעוֹת, תַּחֲמִשֹּׁת וְצִיּוֹד רְפוּאֵי לְכָל מָקוֹם שֶׁנִּדְרָשׁ. הַחֲיָלִים הִכִּינוּ פְתָחִים מִיַּחַדִּים וְנִסְתָּרִים בֵּין הָעַמָּדוֹת כֹּף שֶׁהִילָדִים הָיוּ עוֹבְרִים מַעֲמָדָה לְעַמָּדָה כְּמַעֲט בְּלִי שֶׁהָיוּ נִרְאִים.

לְמִרוֹת זֹאת נִדְרָשׁוּ פְּעָמִים רַבּוֹת לַעֲבֹר בְּרְחוּבוֹת. לְמִרוֹת הַסִּכּוֹן הַגָּדוֹל שֶׁהָיָה כְּרוּף בְּכֹף הָיוּ הִילָדִים מְזַנְקִים וְרָצִים בֵּין הַכִּדּוּרִים הַשׁוֹרְקִים בְּדֶרֶךְם לְמִשִּׁמָּה הַחֲשׂוּבָה.

לֹא קָלָה הָיְתָה מְשִׁימַת הַקִּשְׁרִים. נִדְרָשׁוּ זְרִיזוֹת וְאַמֶּץ לֵב, אֶף הִילָדִים וּבִינֵיהֶם נָתָן נִהְגוּ כְּלוֹחָמִים וְנִתְיָקִים לְכָל דָּבָר וּבִצָּעוֹ כָּל מְשִׁימָה עַל הַצָּד הַטּוֹב בְּיֻתֵּר.

נָתָן שָׂרַת כְּקָשֶׁר בְּאַחַת הָעַמָּדוֹת הַקְּרוּבוֹת בְּיֻתֵּר לִירֵדָנִים. הוּא הָיָה מִתְנַדֵּב לְכָל מְשִׁימָה וְהָיָה עוֹבֵר בְּמַהֲירוֹת עֲצוּמָה מַעֲמָדָה לְעַמָּדָה. פְּעָמִים רַבּוֹת שָׁרְקוּ לִיד נָתָן כִּדּוּרִים וּפְצָצוֹת נִחַתוּ לִידוֹ אֶף הוּא לֹא עָצַר לָרַגַע מִמְּשִׁימָתוֹ הַחֲשׂוּבָה.

לְפַעֲמִים הָיָה נָתָן נִדְרָשׁ לְהִבִּיא צִיּוֹד רְפוּאֵי מִן הַמֶּרְפָּאָה. הָיְתָה זֶה הַזְדַּמְנוֹת בְּשִׁבְלֵי לֹמֵר שְׁלוֹם לְאַחוֹתוֹ, אֶף נָתָן לֹא הָיָה מְאָרִיף בְּמַלִּים אוֹ מְשִׁתָּהּ וּמִיד הָיָה מְמַשִּׁיף לְמְשִׁימוֹתָיו.

נספח 1: דף משימה לקבוצות

קבוצה ב

מְכִינִים פּוֹתְרוֹת לְפֶנֶת הַגְּבוּרָה:

◇ חֲשֹׁבוּ עַל עֲרָכִים שֶׁקְשׁוּרִים לְסִפּוּר שֶׁל נִיסִים גִּינִי.

◇ בְּחַרוּ בְּחֻמָּשָׁה מִהָעֲרָכִים הָאֵלֶּה.

◇ כְּתֹבוּ אוֹתָם כְּפּוֹתְרוֹת עַל שְׂמִינִיּוֹת לְפָנֶיהָ בְּכֶתֶה.

קבוצה ג

פּוֹתְבִים מְכַתְּבִים לְנִיסִים, לַחִיָּה אוֹ לַנֶּתָן:

◇ כְּתֹבוּ מְכַתֵּב לְנִיסִים, לַחִיָּה אוֹ לַנֶּתָן גִּינִי

◇ סִפְרוּ עַל הַחֻמָּה שֶׁלָּקֶה בְּעֵקְבוֹת הַסִּפּוּר.

◇ בְּמְכַתֵּב עֲלִיהֶם לְכַתֵּב:

בְּזֶמַן שֶׁמִּדְּבֵר אֵל הַסִּפּוּר הַיְזוּשִׁי...

הַצִּי שֶׁכִּי אֵין אִינִי הִיָּה...

אֵין חֻמָּה אִינִי לֵךְ...

אִינִי שֶׁמִּדְּבֵר מִהַסִּפּוּר הַזֶּה...

נספח 1: דף משימה לקבוצות

קבוצה ד

מְכִינִים בּוֹלִים לְזָכְרוֹ שֶׁל נִיסִים גִּינִי :

◇ לַפְּנִיכָם בְּסִיס לְהַכֵּנַת בּוֹל.

◇ הוֹסִיפוּ בְּמֶרְכֶּז הַבּוֹל תְּמוּנָה (אַחַת הַתְּמוּנוֹת מִתּוֹךְ הַסְּפֹר).

◇ הַדְּבִיקוּ כוֹתֶרֶת בַּחֲלֶק הָעֲלִיוֹן שֶׁל הַבּוֹל (אֶפְשָׁר לְהַעֲזֹר בָּמָה שֶׁכֶּתְבָנוּ עַל הַלּוּחַ בְּשֻׁלְבַּי).

◇ בַּחֲרוּ מִנְשָׁפֵט אוֹתוֹ אֶתֶם לּוֹמְדִים מִגְּבוּרָתוֹ שֶׁל נִיסִים גִּינִי (אֶפְשָׁר לְהַעֲזֹר בָּמָה שֶׁכֶּתְבָנוּ עַל הַלּוּחַ בְּשֻׁלְבַּי).

◇ הַדְּבִיקוּ אֶת הַמְּשָׁפֵט בַּחֲלֶק הַתַּחְתּוֹן שֶׁל הַבּוֹל.

